بررسی عملکرد یک شناور تکبدنه پلهدار در آب آرام و موج

محمدحسین راستی^۱، سجاد حاجیزاده ۲ ۱- دانشگاه خلیجفارس، mhrasti313@gmail.com ۲- دانشگاه خلیجفارس، ۲- دانشگاه خلیجفار

چکیدہ:

ازآنجاکه کاهش مقاومت هیدرودینامیکی شناور مزیتهایی همچون کاهش مصرف سوخت در سرعت ثابت و یا افزایش سرعت در مصرف سوخت ثابت را به همراه دارد؛ طراحان بسیاری به ارائه طرحها و تغییرات هندسه شناور در جهت کاهش مقاومت هیدرودینامیکی شناورها پرداختهاند. برای کاهش مقاومت هیدرودینامیکی نیز بایستی مقاومت ویسکوز و موجسازی را کاهش داد. برای همین منظور در مورد مقاومت موجسازی شناور میتوان نشان داد که این جزء مقاومت در عدد فرود طولیهای بالاتر از ۱/۲۶ قابل چشمپوشی است. امروزه برای کاهش مقاومت ویسکوز نیز از ایجاد پله در بدنه استفاده میشود. برای این منظور بدنه دوپله سری ساوتهمپتون مدل 2-C انتخاب شده و کارایی آن در آب آرام و موّاج موردبررسی قرار گرفت. مقادیر عددی در شرایط آب آرام و موّاج تطابق مناسبی با نتایج تجربی مراجع پیشین دارد. در این مطالعه شناور در ۵ سرعت و ۲ موج منظم

واژەھاي كليدى:

شناور تندرو، شبيهسازي عددي، شناور دوپله، شناور پلهدار، شناور پروازي، معادلات ناوير-استوكس رينولدز ميانگين

Investigating The Performance of a Stepped Single-Hull in Calm Water and Waves

Mohammad Hosein Rasti¹, Sajad Hajizadeh²

Faculty of Engineering, Persian Gulf University, Bushehr, Iran
 2- Persian Gulf University, Bushehr, Iran

Abstract

Since reducing the hydrodynamic resistance of the vessel brings advantages such as reducing fuel consumption at a constant speed or increasing the speed at constant fuel consumption, many designers started to provide designs and changes in the geometry of the vessel in order to reduce the hydrodynamic resistance of the vessel. In order to reduce the hydrodynamic resistance, the viscous and wave resistance should also be reduced. For this purpose, it can be shown that this component of resistance is noticeable in longitudinal Froude numbers higher than 1.76. Today, creating steps in the body is also used to reduce viscose resistance. For this purpose, the Southampton series C-2 double-stepped hull was selected and its efficiency was investigated in calm and rough water. Numerical values in calm and rough water conditions are in good agreement with the experimental results of previous references. In this study, the vessel is simulated at 5 speeds and 2 regular waves. This review was done with the help of StarCCM software.

Keywords

High-Speed Boat, Numerical Simulation, Double-Stepped Boat, Stepped Vessel, Planing Hull, Averaged Navier-Stokes Reynolds Equations

٥ŗ

Ŧ

האיש ייייופר בריגול

۱– مقدمه

پیش از ویلیام فرود به کشتیسازی بهعنوان یک هنر نگریسته می شد تا آنجا که آن را جزئی از معماری میدانستند [۱]. وی اولین کسی بود که نیروی مقاومت آب در برابر حرکت شناورها را موردبررسی قرار داد [۲]. او نیروی مقاومت هیدرودینامیکی را به دو بخش مقاومت اصطکاکی و مقاومت باقیمانده تقسیم کرد و عمده مقاومت باقیمانده را ناشی از پدیده موجسازی دانست [۳]. این امواج را پس از فرود، کلوین موردمطالعه قرار داد و به همین دلیل به نام امواج کلوین شناخته می شوند. وی نشان داد که هر جسم شناور متحرک دو سیستم از امواج واگرا را در اطراف خود ایجاد می کند. سیستم اول، سیستم امواجی است که توسط سینه ایجاد می شوند و سیستم دوم امواج تولیدشده از پاشنه شناور می باشد.

از آنجا که کاهش مقاومت هیدرودینامیکی شناور مزیتهایی همچون کاهش مصرف سوخت در سرعت ثابت و یا افزایش سرعت در مصرف سوخت ثابت را به همراه دارد؛ طراحان بسیاری به ارائه طرحها و تغییرات هندسه شناور در جهت کاهش مقاومت هیدرودینامیکی شناورها پرداختهاند [۴]. این طرحها بهتدریج و بهموازات بهبود تدریجی فنّاوری پیشرانش، بر روی شناورهای معمول که تک بدنه بودند توسعه یافتند و باعث افزایش سرعت خدماتی شناورها شدند [۵]. از همین رو اولین شناورهایی که در زمینه کاهش مقاومت به نتایج چشمگیری دست پیدا کردند شناورهای تک بدنه پروازی بودند. در شکل ۱ اجزای مقاومت هیدرودینامیکی کل و رابطه آنها با یکدیگر نمایش داده شده است.



شکل ۱- اجزای مقاومت هیدرودینامیکی

برای کاهش مقاومت هیدرودینامیکی بایستی اجزای تشکیلدهنده آن را کاهش داد. برای همین منظور در مورد مقاومت موجسازی شناور میتوان نشان داد که این جزء

مقاومت در عدد فرود طولیهای بالاتر از ۱/۷۶ قابل چشمپوشی است. جزء موجسازی مقاومت هیدرودینامیکی شناور در اعداد فرود طولی بالاتر از ۱/۷۶ بیش از ۹۰ درصد کاهشیافته و میتوان از آن صرفنظر کرد. به همین دلیل در شناورهای پروازی از این بخش از مقاومت صرفنظر شده و مقاومت هیدرودینامیکی شناور را تابعی از ویسکوزیته میدانند. به عبارتی در شناورهای پروازی مجموع مقاومت ویسکوز فشاری و مقاومت اصطکاکی موردبحث است.

مقاومت ویسکوز شناور تابعی از سرعت و سطح خیس شده شناور است. از آنجا که سرعت همواره در حال افزایش است، برای کاهش مقاومت ویسکوز بایستی سطح خیس را کاهش داد. اولین راهحل کاهش سطح خیس، در سال ۱۸۷۲ توسط رو راموس در ساسکس انگلستان ارائه شد. وی اولین کسی بود که از ساختار پله عرضی استفاده شد. وی اولین کسی بود که از ساختار پله عرضی استفاده رد. از دیگر طرحهای اجراشده در دهه ۱۹۲۰ میتوان به طرح جان تورنیکرافت اشاره کرد. وی با طراحی و ساخت بدنهای پلهدار توانست سرعت شناور خود را تا ۳۵ نات افزایش دهد [۶].

پله درواقع یک بریدگی عرضی بود که بدنه شناور را به دو قسمت جلویی و عقبی تقسیم کرده و قسمت عقبی را کمی به بالا میبرد. بدین ترتیب پله یک ناپیوستگی عرضی در کف بدنه ایجاد می کرد. در ساخت پله نیازی به تغییر خطوط آفست بدنه شناور نبوده و با بالا بردن خطوط آفست، پله ایجاد شده که همین باعث ساخت آسان آن در کارخانه می شود [۷].

هدف از ایجاد پله در شناورها جدایش جریان از بدنه و اتصال دوباره آن به شناور است. بدین ترتیب که با افزایش سرعت، جریان از پله جداشده و هوا از کنارهها به محل پله وارد میشود. بدین ترتیب یک شکاف هوا در جریان آب ایجاد میشود. با جدایش جریان از پله بخشی از بدنه خشکشده و سطح خیس شناور کاهش مییابد. کاهش سطح خیس باعث کاهش مقاومت ویسکوز گشته و به بع آن مقاومت کل شناور نیز کاهش مییابد. نمونهای از این

ø

سال ۲۱/ شماره ۶۱/ پایینز و زمستان ۲۰۹۱



شکل ۲- نمونهای از جدایش جریان بدنه پلهدار پروازی [۸]

در بدنههای پروازی بدون پله با افزایش سرعت، عمده گرادیان مثبت فشار و برآ شناور در نزدیکی خط سکون و در جلوی مرکز جرم ایجاد میشود. این در حالی است که در بخشهای دیگر کف بدنه که جریان از چاین عبور میکند و فشار خط سکون به چاین برخورد مینماید گرادیان فشاری منفی ایجاد میشود [۹]. به همین دلیل در کف بدنه مناطق کمفشاری وجود دارد که چندان در تولید برآ کارا نبوده اما مقاومت اصطکاکی ایجاد میکنند. علاوه بر این، به علت وجود این مناطق تریم شناور از حالت بهینه دور شده و کارایی سطح تولیدکننده برآ کاهش مییابد. این کاهش کارایی شامل افزایش نسبت L/D و کاهش ضریب منظری میشود. تفاوت توزیع فشار در حالت چاین خشک و چاین خیس در شکل ۳ دیده میشود.

مقطع قبل از برخورد جريان به چاين لقطع بعد از برخورد جريان به چاين

شکل ۳- شماتیک پروفیل فشار قبل و بعد از رسیدن

جریان به چاین

25

L/D برای افزایش فشار در کف بدنه و افزایش نسبت L/D دو راهکار وجود دارد: راهکار اول کاهش زاویه خیز کف راهکار دوم ایجاد پله است. گرچه با کاهش زاویه خیز کف کارایی بدنه در تولید نیروی برآ افزایش مییابد اما این تغییر در بدنه ناپایداریهایی مانند اسلمینگ را تشدید می کند. راهکار دوم با ایجاد پله در مکان صحیح و جدایش جریان از بدنه است و بدین ترتیب مقاومت هیدرودینامیکی کاهشیافته و تریم شناور نیز به حالت بهینه نزدیک میشود. برخورد دوباره جریان به بدنه، منطقهای پرفشار و خط سکون جدیدی ایجاد کرده که نه نها کاهش برآ را جبران می کند بلکه آن را افزایش نیز میدهد. اولین

کارمن بر پایه تئوری جرم افزوده در مدلسازی بارهای وارده بر شناور پروازی انجام داد. وی ابعاد مسئله را از سه بعد کاهش داده و به دو بعد تبدیل کرد. برای این کار که بعدها به تئوری ۲/۵ بعدی نیز مشهور شد مسئله سهبعدی را به ورود دوبعدی مقاطع عرضی به آب تقریب زد. [۸]

پس از فان کارمن محققینی همچون فالتینسن، ساتورف و رادراسترم نیز برخورد مقاطع دوبعدی و سهبعدی بدنه به آب را بررسی کردند [۱۰–۱۲]. در این میان اما شاخصترین و مؤثرترین پژوهش، تحقیقات واگنر بر روی این موضوع بود. وی کار خود را بر روی شناورهای پروازی و نشستوبرخاست هواپیماهای آبنشین انجام داد. نتایج وی مطابقت مناسبی با نتایج فان کارمن در محدوده چاین خشک داشت اما تفاوت کار وی با فان کارمن در نظر گرفتن اثر اسپری در جرم افزوده بود. او در این تقریب مقدار جرم واقعی در نظر گرفت و همین موضوع باعث ایجاد مسیری اشتباه در زمینه تئوری جرم افزوده گشت. این موضوع در مطالعات پین موردتوجه قرار گرفت و اشکالات آن برطرف شد [۱۳،۱۴].

پس از واگنر موردتوجهترین تحقیقات مربوط به تحقیقات سویتسکی و مورابیتو درزمینه عملکرد شناورهای پروازی است. سویتسکی با انجام آزمایشها متعدد روابطی نیمه تجربی برای ضرایب نیرو برآ هیدرودینامیکی و مقاومت هیدرودینامیکی استخراج نمود. علاوه بر آن با استفاده از روابط سویتسکی ضرایب هیدرودینامیکی جرم افزوده و دمپینگ شناور را نیز در هر سرعت و هر زاویهتریم مشخص به دست آورد؛ البته روابط سویتسکی برای زوایای تریم بین ۲ تا ۱۵ درجه مناسب است [۲۲–۱۵].

از آنجاکه تحقیقات آزمایشگاهی زمان بر و پرهزینه اند محققان به دنبال یافتن راهی برای محاسبه رفتار شناورهای تندرو در خارج از آزمایشگاه بودند. ابتدا روشهای تحلیلی با و مستقیم موردتوجه واقع شدند. در روشهای تحلیلی با اعمال فرضهای ساده کننده ای همچون سیال ایده آل، جریان دوبعدی و خطی سازی شرایط مرزی جریان حول بدنه را تحلیل می کنند. در تحلیل دوبعدی دو رویکرد برخورد عرضی و طولی موردبررسی قرار می گیرد. برخورد عرضی حل تحلیلی تئوری فان کارمن بوده و در تحلیل طولی شناور را فاقد زاویه خیز کف در نظر می گیرند. در این

میان می توان به کارهای ژائو و فالتینسن، وروس و سواندر، متیوف و مایلر، ماکاسایف اشاره نمود [۲۳-۲۷].

با گسترش و کارآمد شدن رایانهها، حلهای عددی مبتنی بر محاسبات تکرارشونده نیز موردتوجه قرار گرفتند. در این روشها معمولاً با تقریبهایی معادلات ناویر-استوکس برای جریانی خاص با شرایط مرزی و شرایط اولیه مشخص بهصورت عددی حل میشوند. مجموعه این روشها را دینامیک سیالات محاسباتی مینامند. روشهای محاسباتی به دو زیر گروه عمده دوبعدی و سهبعدی تقسیم می شوند. بخش دوبعدی مشابه با روش های تحلیلی دارای دو شکل عرضی و طولی بوده و اهداف نیز به همان صورت است، تنها تفاوت در روش بهدست آوردن جواب و چگونگی اعمال تقريبهاست. چرا که در حل تحليلی شرايط حل مورد تقريب واقعشده اما در حل عددي معادلات اصلي تقریب زده میشوند. در بخش سهبعدی مسئله برای مدل متشابه شناور و یا برای مدل اصلی شناور در یک حوضچه کشش مجازی حل می شود. از جمله بر تری های شبیه سازی عددی نسبت به مدلهای تحلیلی تخمین بهتر نیروها و نمایش سطح آزاد جریان سیال است. چنانکه با شبیهسازی دقیق و صحیح میتوان تمام رخدادهایی که برای مدل در حوضچه کشش رخ میدهد را شبیهسازی کرد. بااین حال از معایب آن میتوان به مدتزمان لازم برای شبیهسازی و تعدد مدلهای موجود اشاره کرد چراکه این تعدد بیش از آن که رفع مسئله باشد خود مسئلهای جدید است و با انتخاب غلط مدل یا بازه مورداستفاده از مدل امکان خطا را افزایش میدهد. به همین دلیل در تحقیقاتی که بر پایه دینامیک سیالات محاسباتی انجام گرفت ابتدا روش و مش را با چند بدنه که نتایج آزمایشگاهی آنها موجود است صحتسنجی میکنند. در این زمینه میتوان به کارهای بریتزولارا، فایسون، شنگارت، ویسی و همکاران، لطفی و همکاران و حاجیزاده و همکاران اشاره کرد [۲۸, ۲۸–۳۸]. شکل ۱۴ نمای سطح زیرآبی را از پژوهش لی و همکاران نشان میدهد [۳۹].

۲- معادلات حاکم

بیشتر جریانهای موردمطالعه در مهندسی دارای میدان سرعت نامنظم و نوسانی هستند. اغلب این نوسانات در مقیاسهای کوچک و فرکانسهای بالایی هستند که حل آنها در زمان و مکان هزینههای محاسباتی زیادی را به

همراه دارد. بهجای حل دقیق معادلات حاکم بر جریانهای آشفته (شبیهسازی عددی مستقیم)، استفاده از مقادیر متوسط یا فیلتر شده و تقریبی ساختارهای نوسانی کوچک هزینه زمانی کمتری دارد. مدلهای آشفتگی رویکردهای مختلفی برای مدلسازی این ساختارها ارائه میکنند. محلهای آشفتگی که در نرمافزار -Simcenter STAR بیادهسازی میشوند را میتوان به دو دسته تقسیم کرد:

• مدلهای آشفتگی ناویر استوکس رینولدز میانگین

• شبیهسازیهای حل مقیاس

این معادلات ا سا ساً با معادلات ا صلی ناویر⊣ ستوکس یکسان هستند؛ با این تفاوت که اکنون یک عبارت اضافی در معادلات تکانه ظاهر میشود:

 $\frac{\partial}{\partial t} \left(\rho \overline{\mathbf{v}} \right) + \nabla \cdot \left(\rho \overline{\mathbf{v}} \otimes \overline{\mathbf{v}} \right) = - \nabla \cdot \overline{\rho} \, \mathbf{I} + \nabla \cdot \left(\overline{\mathbf{T}} + \mathbf{T}_{RANS} \right) + \mathbf{f}_{b}$

این عبارت اضافی تانسور تنش است که تعریف زیر را دارد:

 $h_{RANS} = -\rho \left(\frac{\overline{u'u'}}{\overline{u'v'}}, \frac{\overline{u'v'}}{\overline{v'v'}}, \frac{\overline{u'w'}}{\overline{v'w'}} \right) + \frac{2}{3}\rho k \mathbf{I}$

که در آن k انرژی جنبشی آشفتگی است. برای به دست آوردن K از مدل K-Epsilon استفاده شده است. این مدل یکی از مدلهای آشفتگی متداول است. اگرچه عملکرد مناسبی در گرادیانهای فشار معکوس بزرگ ندارد. مدل K-Epsilon یک مدل دو معادلهای است، به عبارتی شامل دو معادله انتقالی اضافی برای محاسبه خواص آشفتگی جریان است. از این معادلات می توان برای محاسبه تأثیرات جابجایی و پخش در انرژی آشفتگی بهره برد. اولین متغیر انتقالی، انرژی جنبشی آشفتگی یا همان K است و دومین متغیر انتقالی در این مدل، اتلاف آشفتگی یا همان ایسیلون است [۴۰]. مدل K-Epsilon توسعهیافته با ضرایب اصلاحشده پیشنهادشده برای جریانهای ساده، همان نتایج مدل استاندارد را خواهد داد ولی برای جریانهای پیچیدهای نظیر بازچرخشی، خطوط جریان منحنی و نیز جریانهای چرخشی نتایج بهتر و دقیقتری را نسبت به مدل استاندارد به وجود خواهد آورد. در مواردی که جوابهای مدل استاندارد در مقایسه با جوابهای حاصل از آزمایش دقت خوبی دارد بهتراست از مدل توسعه يافته استفاده نمود.

00

سال ۲۱/ شماره ۶۱/ پاییز و زمستان ۲۰۱۱

روش حجم سیال توسط هیرت و نیکولز [۴۱] ارائه شده است. این روش برای حل مسائل مرز مشترک دو یا چند سیال مخلوط نشدنی طراحی شده است. در اینجا از روش حجم سیال برای محاسبه سطح مشترک بین آبوهوا استفاده میشود. زمانی که معادلات حجم سیال حل میشود؛ استارسیسیام فرض انتقال میدان سرعت و فشار را در سیال آبوهوا برای مسئله اعمال میکند. در این مطالعه هیچ تغییر فازی بین سیالها مجاز نیست بدین به معنی که هوا نمیتواند در آب حل و یا سیال آب به هیچعنوان تبخیر نمی گردد.

موج منظمی که برای این مدل انتخاب شده است موج مرتبه اول است که بر اساس تقریب درجه اول از تئوری امواج استوکس مدل میشود. این تقریب قادر به تولید امواجی است که دارای نوسان سینوسی منظم باشند.

برای شبیه سازی امواج نامنظم از دو نوع طیف موج JONSWAP و Pierson-Moskowitz می توان استفاده کرد که در این شبیه سازی ها، از طیف موج JONSWAP استفاده شده است. در واقع طیف JONSWAP طیف Pierson-Moskowitz را گسترش می دهد تا دریاهای محدود، نظیر خلیج فارس را نیز در بر بگیرد و حالت های دریایی در حال توسعه را توصیف کند.

۳- هندسه و دامنه محاسباتی

200

C-2 بدنه مورداستفاده در این پژوهش مدل C-2 ساوتهمپتون بوده است. همان طور که از نمای کناری خطوط بدنه شناور در شکل مشاهده می شود، مدل C-2 دارای دو پله بوده و این پلهها عمود بر خط مرکزی شناور هستند که این پلهها دارای ارتفاعی بهاندازه 1/1 متر هستند. این مدل بر مبنای مدل C می باندازه 1/1 خطوط بدنه مده و تمامی ابعاد آن مطابق با ابعاد مدل C می باشد. در شکل 4 خطوط بدنه مده است.



همانند شکل ۵ دامنه محاسباتی در نظر گرفته شده، بهصورت مکعب مستطیل است و با توجه به رابطه طول دامنه محاسباتی با افزایش سرعت، زیادتر میشود اما در مطالعه حاضر به دلیل بهوجود آوردن شرایط یکسان و یکپارچهسازی روند حل، دامنه محاسباتی برای تمامی سرعتها و در تمامی شبیهسازیهای استفاده شده در این مقاله یکسان در نظر گرفته شده که شکل ابعاد این دامنه محاسباتی را برای تمامی شرایط و سرعتها نشان میدهد. در این شکل L همان طول شناور است که برابر ۲ متر میباشد.



شکل ۵- شکل دامنه محاسباتی

در این مسئله برای نزدیک کردن شرایط به محیط دریا، صفحات ورودی، کف، بالا و پشت دامنه بهصورت جریان ورودی در نظر گرفته شده و صفحه خروجی جریان بهصورت فشار خروجی اعمال شده است. با این کار شرایط دریای آزاد برای مدل صدق خواهد کرد. به دلیل تقارن در بدنه شناور، صفحه روبرویی بهصورت متقارن در نظر گرفته شده تا فقط نیمی از شناور مدل شود و از حجم محاسبات کاسته شود.

ِ شبيەسازى	رەھا در	يط ديوا	ں ۱- شرا	عدول
------------	---------	---------	----------	------

نوع	شرایط مرزی	صفحه دامنه	
بدون لغزش	ديواره	بدنه شناور	
سرعت عمودی	سرعت ورودي جريان	صفحه ورودى	
فشار هيدرواستاتيكي	فشار خروجي جريان	صفحه خروجى	
سرعت مماسی	سرعت ورودي جريان	صفحه بالا	
سرعت مماسی	سرعت ورودي جريان	صفحه پایین	
سرعت مماسی	سرعت ورودي جريان	صفحه کناری	
تقارن در مرکز	صفحه تقارن	صفحه روبرويي	

در این شبیهسازی برای ایجاد یک مش سازمانیافته و دقیق در اطراف مدلها و در طول دامنه محاسباتی از ترکیب چند نوع شبکهبندی مختلف استفاده شده است. اولین شبکهبندی که بر روی سطح زده می شود مش سطحی است. این نوع مش که یک مش یایه محسوب می شود در کل دامنه محاسباتی و در سه جهت برای ایجاد شبکهبندی حجمی و بهینهسازی آن استفاده میشود. برای بهبود دقت حل در سطح دیوارهها و بدنه موردنظر از نوعی شبکهبندی دیگر به نام مش منشوری لایهای استفاده گردیده است. از این نوع شبکهبندی برای تولید سلولهای منشوری موازی در اطراف مرز با چندلایهی مختلف استفاده می شود. با ترکیب این دو نوع شبکهبندی می توان یک شبکه سازمان یافته را برای شبیه سازی ایجاد کرد؛ همچنین در این شبیهسازی برای بالا بردن کیفیت مش در سطح آزاد آب، از شبکهبندی تریمر استفاده شده است. شکل ۶ شبکهبندی مسئله را نشان میدهد.



شکل ۶- شبکهبندی دامنه محاسباتی

گام زمانی حل در این پژوهش ۰/۰۰۰۵ ثانیه بوده است. تعداد تکرار داخلی در هر گام زمانی برابر با ۱۰ عدد بوده است. در جدول ۲ تنظیمات توربولانس مدل، گام زمانی، نوع حلگر و دینامیک دو درجه آزادی مورداستفاده گردآوری شده است. ضمناً جهت پوشش حل معادلات حرکت، در حین حرکت بدنه از شبکهبندی دینامیکی مورفینگ استفاده شده است.

	شبيەسازى	تنظيمات	_٢ _	جدول
--	----------	---------	------	------

0,	
Туре	Implicit unsteady
Turbulence model	k-ε
Multiphase model	VOF
Time Step (s)	0/0005
DOF	Pitch & Heave
Motion	DFBI Morphing

در جدول ۳ سرعتهای مورداستفاده در این تحقیق آمده است. همانطورکه مشاهده می گردد اعداد فرود طولی موردبررسی، در محدوده بالاتر از عدد فرود پروازی است. اعداد فرود حجمی نیز جهت تشخیص تغییرات حجم خیس ارائه شده است.

جدول ۳- مقادیر سرعت، ضریب سرعت، فرود حجمی، فرود طولی و رینولدز جریان در شبیهسازیهای مختلف

شماره	سرعت (m/s)	C _v	Fr _⊽	Fr _L	Re [× 10 ⁶]
١	۴/۰۵	۲/۰۷	۲/۴۰	1/14	۴/۸۱
۲	۵/۱۰	۲/۶۱	۳/۰۱	۱/۵۱	۵/۴۸
٣	۶/۲۵	۳/۱۹	٣/۶٩	۱/۹۳	۶/۱۷
۴	٧/١١	٣/۶٣	۴/۲۰	۲/۲۶	8188
۵	۸/۱۳	4/18	۴/۸۱	7/87	٧/٣٩
۶	۹/۱۸	۴/۶۹	۵/۴۳	۲/۹٩	٨/١٨
٧	1./17	۵/۱۸	۵/۹۹	۳/۳۴	$\lambda/V\lambda$
٨	11/17	۵/۶۹	۶/۵۸	٣/٧٧	9/14
٩	۱۲/۰۵	8/18	٧/١٢	4/•٣	١٠/١٧

در جدول ۴ و ۵ مشخصات موجهای مورداستفاده در این مطالعه آمده است.

جدول ۴- مشخصات موجهای منظم تابانیدهشده					
سرعت	عدد	طول	فر کانس	ارتفاع	
شناور	موج	موج	موج	موج	
۴	4/•2	1/08	١	•/•۵	
۶	4/•7	۱/۵۶	١	•/•۵	موج
٨	4/•7	1/08	١	•/•۵	١
١٠	4/•7	۱/۵۶	١	•/•۵	
۴	۱/۷۸	۳/۵۱	• 188	• / ١	
۶	۱/۷۸	۳/۵۱	• 188	• / ١	موج
٨	۱/۷۸	۳/۵۱	• 188	• / ١	۲
۱.	۱/۷۸	۳/۵۱	• 99	• / ١	

مقدار +y بر روی سطح بدنه شناور دوپله موردبررسی در محدوده بالای عدد ۳۰ بوده است؛ لذا تابع دیواره از نوع +y بالا بوده است؛ بنابراین تابع دیواره در شبیه سازی حاضر به شکل مناسبی اصلاح شده است. این موضوع در شکل ۷ نشان داده شده است.

2<

سال ۲۱/ شمـاره ۶۱/ پایینز و زمستان ۲۰۹۱



شکل ۷- تصویر \mathbf{y} بر روی سطح بدنه

۴- نتايج

شبیه سازی در آب آرام در سرعت های جدول ۱–۳ انجام شده است. نتایج در پارامتر های زاویه تعادل تریم دینامیکی، هیو، مقاومت هیدرودینامیکی شناور انجام شده است. نتایج حاصله در شکل ۸ تا ۱۱ آمده است. در شکل ۸ الگوی موج کلوین در اطراف بدنه نشان داده شده است.



چنانچه در شکل ۹ مشاهده می شود با افزایش سرعت مقاومت هیدرودینامیکی افزایش یافته است. نتایج شبیه سازی نیز با اختلاف کمی نتایج حوضچه کشش را دنبال کرده است. این اختلاف ناشی از خطای تجمعی در مش بالاست.



در شکل ۱۰ نمودار تریم ارائه شده است. تریم با افزایش سرعت کاهشی است.





چنانچه مشاهده می شود نتایج از دقت مناسبی برخوردار بوده و اختلاف چندانی با نتایج اصلی ندارد. به دلیل عدم ذکر چگالی آب در کار تانتون، تفاوت در چگالی و ویسکوزیته آب نیز تفاوت در مقدار سینکیج و به تب آن تفاوت در مقدارتریم را باعث شده است. مقادیر خطا در جدول ۶ آمده است.

	پارامتر				
١٢	١.	٨	۶	۴	سرعت
٧/۵٢	٨/١۵	۷/۱۶	۷/۱۹	۷/۱۸	مقاومت
19/47	17/68	١٩	۱۷/۵۱	17/14	تريم
۶	٨	۲/۵	٧/۵	١٠	سينكيج

	َ, ام	آب آ	,3,5	شىيەساز	نتاىج	خطاي	$-\Delta$	حدول
1	F')	· • ·	ى -ر	,		6		0,

در شکل ۱۱ و ۱۲ نیز نتایج RMS مقاومت و تریم در آب مواج آمده است. در شکل ۱۲، در سرعت ۶ متر بر ثانیه به دلیل برخورد جریان بازگشتی به پله افزایش مقاومت را شاهد هستیم. همچنین بیشینه مقاومت در سرعت ۱۰ متر ثانیه رخ داده و با افزایش سرعت و دامنه موج، مقاومت نسبت به حالت آب آرام افزایش یافته است. [4] Schneekluth, Herbert, and Volker Bertram. Ship design for efficiency and economy. Vol. 218. Oxford: Butterworth-Heinemann,1998.

[5] Ross, W.J., Bicycle. 1948, Google Patents.

[6] Bertram, Volker. Practical ship hydrodynamics. Elsevier, 2011.

[7] Borrass, K., et al. (1993). "Scrape-off layerbased modeling of the density limit in beryllated JET limiter discharges." Nuclear fusion 33(1): 63.

[8] Garland, W.R. and K.J. Maki, A numerical study of a two-dimensional stepped planing surface. Journal of Ship Production and Design, 2012. 28(2): p. 60-72.

[۹] اسفندیاری. آ، پیشبینی کارایی شناورهای پروازی پلهدار با
 استفاده از روشهای حجم محدود-حجم سیال، ۱۳۹۵،

[10] Faltinsen, O., Challenges in Hydrodynamics of Ships and Ocean Structures. Vol. 58. 2007.

[11] Clement, E.P. and J.D. Pope, Stepless and stepped planing hulls-graphs for performance prediction and design. International Shipbuilding Progress, 1961. 8(84): p. 344-360.

[12] Clement, E.P., J. Hollingsworth, and R. Scher. The dynaplane design for planing motorboats. In 9th Interna-tional Conference on Fast Sea Transportation. Shanghai: FAST. 2007.

[13] Wagner, H., Landing of seaplanes. 1931.

[14] Savitsky, D., On the subject of high-speed monohulls. Society of Naval Architects and Marine Engineers, Greece, 2003.

[15] Savitsky, D., Planing craft. Naval Engineers Journal, 1985. 97(2): p. 113-141.

[16] Savitsky, D. and P.W. Brown, Procedures for hydrodynamic evaluation of planing hulls in smooth and rough water. Marine Technology, 1976. 13(4): p. 381-400.

[17] Savitsky, D., M.F. DeLorme, and R. Datla, Inclusion of whisker spray drag in performance prediction method for high-speed planing hulls. Marine Technology, 2007. 44(1): p. 35-56.

[18] Savitsky, D. and J.L. Gore, Re-evaluation of the planing hull form. Journal of Hydronautics, 1980. 14(2): p. 34-47.

[19] Savitsky, D. and M. Morabito, Surface wave contours associated with the forebody wake of stepped planing hulls. Marine Technology, 2010. 47(1): p. 1-16.

[20] Savitsky, D. and J.W. Neidinger, Wetted area and center of pressure of planing surfaces at very low speed coefficients. 1954, STEVENS INST OF TECH HOBOKEN NJ.

[21] Loui, S., S. Yamashita, and M. Parish, Ventilated aft swept flow interrupter hull. 2010, Google Patents.

[22] De Marco, A., et al., Experimental and numerical hydrodynamic analysis of a stepped planing hull. 2017. 64: p. 135-154.

[23] Matveev, K. and M.J.P.o.t.I.o.M.E. Miller, Part M: Journal of Engineering for the Maritime



RMS تریم در شکل ۱۳ نشان داده شده است. با افزایش تریم افزایش چندانی نداشته و در سرعت ۱۰ متر بر ثانیه افت کرده است. همچنین مقدار میانگین مربعات تریم، نسبت به حالت آب آرام میزان بیشتری را به خود اختصاص داده است.



۵- نتیجه گیری و جمع بندی

در این کار به بررسی عددی هیدرودینامیک شناور دوپله پروازی پرداخته شد. بررسی در دو حالت کلی آب آرام و موج منظم انجام شد. این مطالعه به روش مش مورفینگ و دو درجه آزادی انجام شده است. همچنین نتایج شبیهسازی تطابق مناسبی با نتایج حوضچه کشش داشته است. حداکثر خطا در نیروی مقاومت هیدرودینامیکی ۸/۱۵ درصد بوده که مقدار خطای کمتر از ۱۰ درصد اختلاف را نشان میدهد.

مراجع

 [1] دشتیمنش، عباس؛ بررسی رفتار هیدرودینامیکی شناورهای پروازی. ۱۳۹۵: دانشگاه امیرکبیر، ج ۱.
 [7] دشتیمنش، عباس؛ بررسی رفتار هیدرودینامیکی شناورهای پروازی. ۱۳۹۵: دانشگاه امیرکبیر، ج ۲.
 [۳] مونسان، محمد. جامع مهندسی دریایی. ۱۳۸۸ ایران. دانشگاه مالک اشتر.

سال ۲۱/ شماره ۶۱/ پاییز و زمستان ۲۰۱۱

and possible implications with static intact stability rules, Transaction RINA, International Journal of Small Craft Technology, 153, b73-b86.

[40] Nomoto K, 1966. Response analysis of manoeuvrability and its application to ships design, 60th Anniversary Series, Soceity of Naval Architects, 11, 43-51.

[41] Storms BL, Jang CS, 1994, Lift enhancement of an airfoil using a Gurney flap and vortex generators, Journal of Aircraft, 31(3).

Environment, Air cavity with variable length under a model hull. 2011. 225(2): p. 161-169.

[24] Tavakoli, S., et al., Determination of Hydrodynamic Coefficients related to Roll Motion of High-Speed Planing Hulls. 2015.

[25] Brizzolara, S., Watercraft device. 2014, Google Patents.

[26] Brizzolara, S. Hydrodynamic analysis of interceptors with CFD methods. in Proceedings of the 7th International Conference on Fast Sea Transportation, Fast. 2003.

[27] Fine, N.E. and D.C. Kring. Modeling the flow over planing hulls with ventilated or cavitating steps. In Proceedings of the 2013 Grand Challenges on Modeling and Simulation Conference. 2013. Society for Modeling & Simulation International.

[28] Brizzolara, S., et al., Concept design and hydrodynamic optimization of an innovative SWATH USV by CFD methods. 2012. 62(2): p. 227-237.

[29] Molini, A. and S. Brizzolara. Hydrodynamics of interceptors: a fundamental study. in Proceeding of the International Conference on Marine Research and Transportation, ICMRT. 2005.

[30] CATERINO, F.D., et al., A Numerical Way for a Stepped Planing Hull Design and Optimization. 2018.

[31] Perring WG, Glauert H. 1933. The stability on the water of a seaplane in planing condition. R & M 1493.

[32] Klemin A, 1939. An introduction to porpoising. Journal of the Aeronautical Sciences, 6(9), 311-318.
[33] Benson JM, 1942. The porpoising characteristics of a planing surface representing the forebody of a flying-boat hull, National Advisory Committee for Aeronautics; Washington, DC, United States, NACA-WR-L-479.

[34] Benson JM, Kline MM, 1943. The effect of deadrise upon the high angle porpoising characteristics of two planing surface in tandem, NACA AR 3F30

[35] Kenneth SM, Davidson SM, Locke JR, Some systematic model experiments on the porpoising characteristics of flying-boat hulls, NACA ARR No. 3F12.

[36] Sottorf BW, 1942. Systematic model researches on the stability limits of the dvl series of float designs, NACA, technical memorandum 1254.
[37] Katayama T, Fujimoto M, Ikeda Y, 2006, A study on transverse stability loss of planing craft at super high forward speed, In Proceedings of the 9th International Conference on Ships and Ocean Vehicles, Rio Dejniro, Brazil.

[38] Katayama T, Fujimoto M, 2008, A study on directional instability of high-speed planing hull based on simulation, In Proceedings of the 6th OSAKA colloquium on seakeeping and stability of ships, Osaka, Japan

[39] Ruscelli D, Gualeni P, Vivani M, An overview of planing monohulls transverse dynamic stability